

Elisa Arimany i Brossa (1933-2023)

Béatrice Bizot

Acadèmica de número. beatricebizot@gmail.com

Avui celebrem la memòria d'una ceramista i escultora: Elisa Arimany, una gran artista catalana, que ens va deixar el 29 de novembre de 2023. És un privilegi parlar d'aquesta escultora, que va tenir un recorregut internacional entre Catalunya, Europa i els Estats Units. La recordem avui per la seva condició d'acadèmica corresponent per Cerdanyola del Vallès des de l'octubre del 1999.

Elisa Arimany va néixer a Sant Vicenç de Castellet el 1933 en una família que tenia un negoci de construcció. Durant la seva infantesa, va passar estones entre plànols i material d'obra, cosa que probablement va influenciar el seu futur llenguatge. Va passar l'adolescència a Manresa, on va rebre les primeres classes de pintura i dibuix, i va formar-se a l'Escola Massana i a l'Escola Industrial de Sabadell. Després de casar-se, es va instal·lar a Cerdanyola del Vallès i es va iniciar en el sector de la ceràmica en el taller de Rosa Gres. Allà va poder innovar a partir de la recerca amb esmalts ceràmics propis. No va ser fins a finals dels anys setanta que Elisa Arimany va dedicar-se plenament a la carrera artística i, sobretot, a l'escultura.

Al seu taller de Cerdanyola, segons observadors i amics, la seva recerca s'inspirava en vivències, experiències, sentiments i emocions sorgits de la vida diària. També l'animaven temes com la llibertat i l'opressió, dos elements en tensió.

Va experimentar amb terra cuita i paper demostrant la tensió entre els dos materials. Més tard, el paper va ser substituït per la duresa del refractari i, a continuació, per la pedra. Posteriorment, el ferro va passar a ser el material clau de l'artista, tal com ho demostra una de les seves obres més destacades: *Fahrenheit 451* —inspirada de la pel·lícula de Truffaut—, que és una instal·lació de caixes/llibres de ferro que parla de la cultura en perill.

El 1992, la seva obra va exportar-se per primera vegada als Estats Units, a Nova York, amb la instal·lació *La força d'una idea* al Socrates Sculpture Park. Aquesta peça, que és clau en l'obra de l'escultora, mostra les característiques del seu llenguatge, fet de línies rectes, paral·leles i inclinades i de formes contundents. A més, representa la seva força: la possibilitat d'enfrontar-se a una dimensió gran, pública i social. Amb aquest treball digué: «He volgut significar que la vida ens pot donar cops, però sempre podem reconstruir-la i començar de nou amb una altra perspectiva.»

Moltes de les sèries d'Arimany exploren el tema de les «gàbies espacials», estructures rectilínies formades per barres de ferro que perforen i, així, suspenen masses aspres d'argila o blocs de pedra.

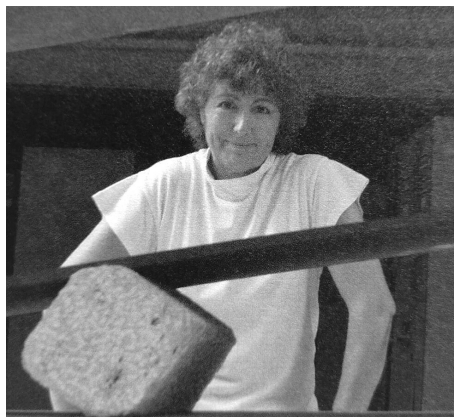

FIGURA 1. Elisa Arimany i Brossa. Imatge extreta del web.

Arimany va fer moltes exposicions al llarg de la seva vida (a Espanya, França, Holanda, Argentina i els Estats Units) i molta de la seva obra es troba en col·leccions arreu del món. Ha fet importants obres públiques, com murals ceràmics per a hospitals, esglésies, palaus d'esports, edificis oficials i escoles a Miami, Barcelona, Basauri, Bilbao, Lleida, Sant Cugat del Vallès i Cerdanyola del Vallès. També ha muntat paviments urbans a Sant Cugat del Vallès i té instal·lades escultures públiques a Miami, Nova York, Atlanta, Barcelona i Terrassa, entre altres ciutats.

Tota l'obra d'Arimany, sempre potent, a vegades política o activista, tracta sobre la sensualitat, el misteri i el moviment. Abstracta però mai mecànica, la seva escultura té un sentit d'humanitat inherent que la va fer accessible a un ampli ventall d'espectadors i li va permetre fer una declaració potent tant a escala monumental com íntima.